

ODMIERZON (18) *part praet pass pf*

odmierzon (16), **odmierzony** (2).

Oba o oraz e jasne.

sg m N odmierzony (2). ◇ n N (praed) odmierzono (16) [niektóre formy może impers, impers fut, impers con od ODMIERZYĆ].

Składnia dopełnienia sprawcy: odmierzony od kogo (1).

Sł stp s.v. odmierzyć, Cn brak, Linde XVI w. s.v. odmierzyć.

Określony pod względem wielkości za pomocą ustalonych jednostek (18) : Demensus, Odmierzony. Mącz 219d.

Przen (bibl.): Odplacony, odwzajemniony [komu] (17) : iużeś lie náfłuchał [...] iákoć theż záfie ma być odmierzono/ ielli wzgárdziłz tym świętym nápominániem iego RejPos 172.

Przysłowie: Ktorą miarą będziecie mierzytz/ tą wám będzie odmierzono OpecŻyw 180v; BielŻyw nlb 3; Czemu nie pomniłz ná to/ iż iáką miárką thu námierzyłz tákąc też będzie tám odmierzono? RejPos 164v; A iáko wy mierzyć będziecie/ ták też wam od inšzych odmierzono będzie RejPos 170, 171v, [292]v; RejZwierc 184v; Bo tąż miarą którą mierzyćie/ będzie wam odmierzono [Eadem quippe mensura, qua mensi fueritis, remetietur vobis]. WujNT Luc 6/38, Matth 7/2, Mar 4 arg, 24. [Ogólem 11 r.]

Wyrażenia: »[jaką] miar(k)ą odmierzon(y)« [szyk 10:1] (11): OpecŻyw 180v; BielŻyw nlb 3; RejAp 150; Pámieytayże też/ iż káždy poštěpek Krześciáńskiey cnoty ábo powinności twoiey/ ma tobie być fowithą á hoyną miarą odmierzony RejPos 173, 164v, 170v, 171v [2 r.], [292]v; RejZwierc 184v; WujNT Luc 6/38.

»sowito odmierzon« (1): áby nic złościwego nie mierził áni nie nálewał nikomu/ wiedząc dekret Páńki/ że wedwákroć á fowito káždemu to záfwdy odmierzono być muši. RejAp 150.

Szereg: »oddan i odmierzon« (1): iż zá to wšytko com wam tu wymienił/ iefliże lie ták záchowywać będziecie/ iż wam będzie oddano á odmierzono miarą hoyną/ miarą obfitą/ á zewšzech štron opływáiącą. RejPos 170v.

Cf ODMIERZYĆ